

LA REALITAT OCULTA

LA REVOLTA GITANA DEL CAMP D'AUSCHWITZ DEL 16 DE MAIG DE 1944

El poble romaní ha estat sempre un poble perseguit, negat i marginat a Europa. Ja els reis castellans van decretar pragmàtiques (decrets reials) en els que se'ls prohibia practicar la seva religió, la seva llengua i treballar, és a dir, com negar-los la vida.

En canvi el rei català Alfons el Magnànim, al 1452, els va lliurar un territori a l'actual barri de Gràcia, on encara avui viuen els seus descendents. També el nostre llenguatge popular, a través dels anys de mútua convivència s'ha enriquit amb moltes aportacions de la llengua romaní.

Durant la segona guerra mundial van ser exterminats pels nazis d'un milió a un milió i mig de gitanos. Un fet desconegut, i heroic a l'hora, va succeir el 16 de maig de 1944 a Auschwitz-Birkenau, quan els 6.000 gitanos que quedaven vius van assabentar-se que l'endemà serien exterminats. Es van armar amb tot el què van trobar: pales, tubs de ferro, fustes, filferros amb punxes, pedres, etc. i van presentar batalla davant els soldats nazis. Van decidir lluitar fins el final per les seves vides. De la lluita resultaren morts i ferits d'ambdós bàndols. Els alemanys, estupefactes, es retiraren del tot sorpresos i amb la temença de que s'estengués la revolta.

Dies després, prop de 3.000 romanís, dones i joves, aptes pel treball, van ser dispersats per altres camps, fet pel qual alguns van poder sobreviure. Els 2.897 restants, majoritàriament ancians i persones malaltes o amb disminucions, van restar a Auschwitz fins el 2 d'agost del '44 en què van ser gasejats.

Que sapiguem, mai havia passat una cosa igual en cap camp d'extermini nazi. Un poble com el gitano, amant de la llibertat, va saber enfrontar-se als seus botxins tot i ser conscient de que no disposava de cap oportunitat. Un fet col·lectiu de valentia, dignitat i exemplar que es mereix sobradament romandre per sempre en la memòria de les dones i homes lliures.

LA KINTA FORKA

MOLT HONORABLE PRESIDENT TORRA

Quants artistes plàstics, músics, cantants, cineastes, actors, productors, artesans i desenes d'especialitats artístiques hi ha a Catalunya? Molts de nosaltres hem estat fent pel·lícules durant dècades. Altres, més joves, creant i malvivint del seu treball i amb tot esperen seguir fent-lo després de la pandèmia.

Sovint l'escoltem a la petita pantalla, parlant de crisi i d'ajudes als sectors econòmics productius però en cap moment ha parlat d'un pla xoc de defensa de les arts i de la cultura.

Demanem que defensi públicament els següents punts:
Afirmar que només és protegeix la cultura defensant els que la fabriquen. Que el 2020 sigui proclamat "any negre de la cultura" i exigir que ningú hagi de pagar res ara ni l'any 2021. Un any blanc per superar l'any negre.

Pels autors catalans crear un fons excepcional de dos anys gestionat conjuntament per compensar les pèrdues i donar suport als sectors castigats per la crisi.

Després de la crisi, reobertura de sales, teatres i locals -en concertació amb les autoritats sanitàries- com a prioritat i en condicions d'èxit. Més que mai, els creadors s'enfrontaran a l'adherència dels més poderosos sobre els més fràgils.

Davant d'una situació excepcional, cal una resposta excepcional.

Esperem que el seu govern reguli el sector, limitant la importació massiva i garantint l'accés sostenible a la nostra diversitat cultural.

Aprofitar els desequilibris de la crisi és una oportunitat històrica per replantejar amb ambició una economia real de les arts a Catalunya.

És urgent que el govern legisli imposant obligacions d'inversió, de divulgació cultural i de reforma dels mitjans de comunicació.

Cal que accepti aquest nou repte de país.

Salutacions molt honorable President.

EL CONVIDAT

ESPÈCIES ANIMALS

Hi ha moltes classes d'animals: aus, peixos, rèptils, amfibis, vertebrats, invertebrats, herbívors, carnívors, mamífers... I després, l'abominable home de les neus.

També hi ha moltes classes d'expressions humanes culturals: cultura, anticultura, contracultura, acultura, apicultura... I després la senyora Isabel Díaz Ayuso.

Més enllà de sortir de la camada del P.P. i segons sembla alletada per l'aznarisme, la senyora Ayuso no té genealogia animal ni -encara menys cultura- que la pugui definir. És un ésser inqualificable, independent, lliure, ingenu i perillosíssim. És una dona símbol o sinònim o mitològic... com poden ser-ho Platero o Rocinante o el ratoncito Pérez. Res a veure en tot cas amb la realitat.

Servidora tenia de petita un periquito que després de disset anys repetia constantment, "Bon dia, bon dia, bon dia..." El vàrem portar a un concurs de pericos i va guanyar. Disset anys per aprendre a dir bon dia no és mèrit especial, però entre els periquitos del barri, va resultar un èxit. És el mateix que li ha passat a la Sr Ayuso, no sap res. Es limita a repetir després de trenta anys d'aprenentatge, que el PP és el millor Partit i que els altres són una caca. I com el meu periquito, ha tingut premi i ja la tenim com a Presidenta de Madrid.

La propera vegada, jo votaré per Platero... o per l'home de les neus.